

ten slotte Gerard Hamer 1954-2008

Een vriendelijke juridische scherpslipper

Het staat niet vast dat de junkies in wier naam hij streed, zelf ten volle besloten dat Gerard Hamer hun rechten gloedvol tot op het hoogste niveau bevocht. De juridische scherpslipper egerde zich mateloos aan de straat die verslaafden zonder enige vorm van proces voor langere tijd van, pakweg, de Wallen weerde.

Hamer kwam onvernoelbaar op voor de kennelijke rechtelozen en vond met zijn pleidooien tegen dijkverboden voet aan de grond bij de Hoge Raad en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens - al oordeelde die laatste instantie in 2002 dat 'de bewegingsvrijheid' van de junkies niet zodanig was ingeperkt dat sprake was van mensenrechtenschending.

Hamer nam het vaket op tegen Het Apparaat als dat zich arrogant opstelde, met alle macht in handen. Hij stond de ouders bij van zoons die door de politie waren doodgeschoten - waarna hun dood niet diepgravend was onderzocht. Voor de nabestaanden van de in 1998 doodgeschoten scooterrijder Moravia Ramsabai stapte hij naar het Europese hof. Dat oordeelde dat Nederland de mensenrechten had

geschonden door gebrekkig en 'niet onafhankelijk' onderzoek. De procedures na doodelijk politiegeweld werden aangepast. Naaste collega's van de schietende agent moegen niet langer het eerste onderzoek doen.

In 2003 ging het toch weer mis nadat Driss Arbib door een agent was doodgeschoten in een eethuis aan het Mercatorplein. Hamer stelde ook nu het gebrek aan onderzoek aan de kaak. Het gerechtshof was het met hem eens dat justitie de zaak niet had mogen seponeren. Het hof volgde Hamer ook in zijn vurige pleidooien als justitie had afgezien van stratzaken tegen politiemensen en hulpverleners onder restauranten waren overleden in cellen. Het ging hem er overigens niet om, ambtenaren aan de schandpaal te nagelen. Hem stak de neiging van overheidsdienaren elkaar de hand boven het hoofd te houden.

Waar voortgaande opsomming van verbeten juridische gevechten de indruk kan wekken dat Hamer een verbeten type was, vertient dat beeld nuance. De raadsman nam het leven lichtvoelig. Hij gaf wat chaotisch maar vriendelijk leiding

aan Nederlands grootste strafrecht-kantoor: in de kruip-door-sluip-doorpanden op de hoek van de Tweede Van der Helststraat en het Van der Helstplein in De Pijp. Wie bij goed weer zijn open raam passeerde, mocht over de vensterbank naar binnen springen - waar Hamer in licht-klassieke klanken zijn dossiers doorwerkte.

Daar zaten interessante dossiers bij. Over Anja loos, die was doodgeschopt op het Gerard Douplein, verderop in De Pijp. Rond de rellen in Beverwijk waarbij Alaxhooligan Carlo Picornie was doodgeslagen.

Hij zei niet te snappen wat we zo spannend vonden aan Jesse R.

Rond de schietpartij in café The News in de Leidsebuurt waarbij twee Joegoslaven omkwamen en een derde gewond raakte.

Over een beweerde *hitman* als Jesse R., die van betrokkenheid bij tal van liquidaties is beschuldigd. Liet Hamer niets los. Hij beweerde niet te snappen wat het journalle zo spannend vond aan die zware misdaad. Als hij er belang in zag, zocht hij lever media-aandacht voor zaken die er volgens hem toe deden. Zaken waarin juridische dilemma's centraal stonden.

We herinneren ons de Surinaamse kapper Dennis N., die in zijn afrosalon aan de Albert Guyp een lastige klant had doodgestoken met een schaar. Hamers lezing: de kapper had zichzelf en zijn klanten in paniek tegen de laspik verdedigd met een serie stompen, waarbij hij die schaar in zijn hand niet meer in de gaten had. Om zijn verhaal te schragen, stelde Hamer voor dat zijn cliënt de situatie naspelde met de journalist in de rol van het slachtoffer. Ineens waren we in een kapingevocht verwickeld in het kantoor, en flitsen de vuisten van de kapper om ons heen. Zo'n zeilste tafereel speelde zich later af in de rechtszaal, nu met Hamer in de rol van lastige klant. De rechtbank was het met Hamer eens. Hier was sprake van 'noodweerexces': de verdachte was in zijn paniek doorge-

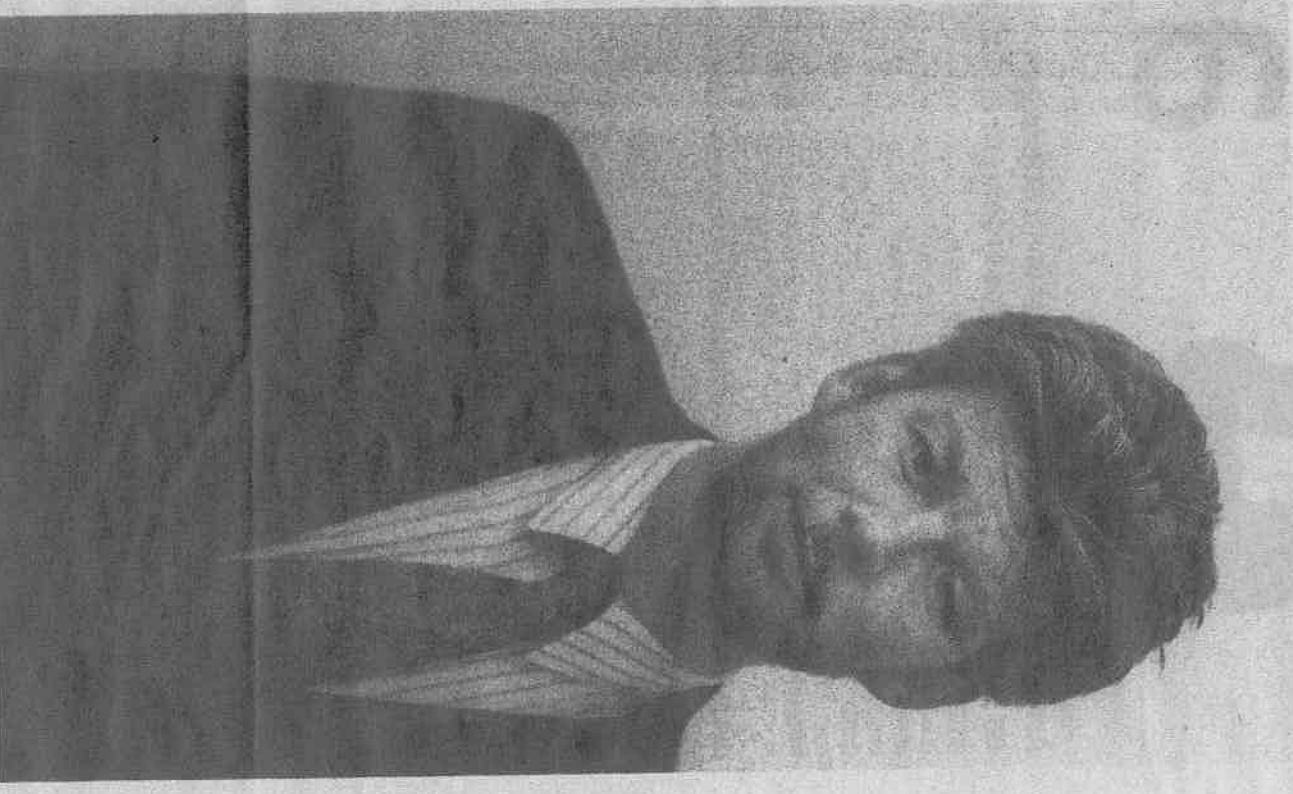

FOTO PETERMIK WIGGERS

1990

schoten bij het verdedigen en hoefde geen straf te krijgen. Dezelde kapper stak in 2007 nog een klant neer met zijn schaar. Meer was het noodweer, bepleitte de confrère aan wie Hamer de zaak had overgelaten. Meer gaf de rechtbank de kapper geen straf. Dat Hamer haatsgenoemde zaak niet zelf ter hand nam, was gevolg van zijn beslissing met name nog

de cassatiezaken te doen bij de Hoge Raad, waar het per definitie om de juridische fitnesses gaat. Daar boekte hij onlangs succes in zijn strijd tegen een misstand bij het zelfde Amsterdamse hof dat hem zo vaak gelijk gaf.

Maandag zakte hij in elkaar op zijn fiets. Hij werd maar 54 jaar.

PAUL WUGTS